

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputationum// Roberti Bel-//larmini Politiani,// Societatis
Iesv// De Controversiis// Christianae Fidei, Adver-//sus
huius temporis Haereticos,// Tomus ...**

De Sacramento Evcharistiæ - Sex Libris Explicata

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Ingolstadii, [1589]

VD16 B 1603

V. Soluuntur obiectiones aduersariorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54113](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54113)

remissionem, siue ad alia beneficia, quibus in hac vita in-
 gemus. Cur autem id voluerit, non est nostrum curiositate
 quirere. Videtur tamen id voluisse, tum ut hoc modo
 quentaretur hoc sanctum sacrificium, sine quo religio
 stare non potest; tum etiam, quia id requirebat ordo
 prouidentia. Quæ est etiam causa, cur Christus afflicto
 terpellet pro nobis in cælo, cum tamen videatur uocem
 pellatione potuisse omnia statim impetrare; & similitudo
 precium infinitum, quod in cruce acquisiuit, quo totus
 dus continuo saluari potuisset, non nisi quibusdam, & in
 ra mensura applicari voluerit: horum enim omnium causa
 est, quia voluit Christus omnia fieri secundum ordinem
 uinæ prouidentia.

CAPVT QVINTVM.

Soluuntur obiectiones aduersariorum.

NUNC obiectiones diluenda sunt, quæ ab ad-
 uersariis contra efficaciam sacrificij propitiatorij
 impetratorij fieri solent. Ac primum argumentum
 hæreticorum præcipua, iam soluta sunt in
 superiore: illi enim omnia confundunt.

VNUM superest Lutheri argumentum ex libro de cap-
 tate Babylonica: *Baptismus unus non prodest alteri, nec
 test unus pro alio baptizari: ergo nec sumptio Euchari-
 stie ab uno pro alio fieri. Non igitur Missa est sacrificium
 propitiatorium, quia si ita esset, Missa & Communio unus
 prodesset.*

RESPONDEO; Multum interest inter Sacramenti sus-
 ceptionem, & sacrificij oblationem. Susceptio enim Sa-
 cramenti ad sanctificandum suscipientem ordinatur, & non
 non sanctificat, nisi suscipientem; at oblatio sacrificij
 natur ad impetrandum beneficia iis omnibus, pro quibus
 fertur. Quare sacrificium, ut supra diximus, simile est orationi,
 ni, quod attinet ad efficientiam: oratio enim non solum pro
 deest oranti, sed etiam iis, pro quibus oratur. Ex his colligitur
 mus, manducationem Eucharistia, quæ fit à Sacerdote, non
 Sacramenti susceptio, soli sumentis prodesse; ut autem etiam
 sacrificij consummatio, prodesse illis omnibus, pro quibus
 latum est sacrificium.

SECUNDO obiiciunt alij, atque inter eos Kemnitius in 2. parte Examini, pag. 405. & 861. *Si Missa sacrificium propitiatorium esset, ac peccata remitteret: Stile esset non accedere ad Sacramenta pro remissione peccatorum percipienda. Nam remissio peccatorum per unam Missam ab alio dictam sine illo labore, & periculo haberetur: per Sacramenta autem non nisi cum labore, & periculo haberi potest.*

RESPONDEO; Si Missa immediatè peccata remitteret, argumentum aliquid concluderet: at non hoc docemus, sed tantum per Missæ sacrificium impetrari donum pœnitentiæ, quo homines peccatores moueantur ad Sacramenta desideranda, & quærenda, in quibus iustificentur, vt supra diximus.

TERTIO, posset aliquis contra solutionem datam ab experimento argumentum ducere. Nam sæpe dicuntur Missæ pro peccatoribus, qui tamen non recipiunt donum pœnitentiæ: non igitur Missa præsertim ex opere operato, confert donum pœnitentiæ. Et idem argumentum fieri potest contra vim huius sacrificij ad cetera beneficia obtinenda: non enim semper obtinentur ea, pro quibus Missæ sacrificium offertur.

RESPONDEO; Missæ sacrificium cum pro peccatoribus offertur, infallibiliter impetrat nouum, ac certum auxilium diuinum, quo peccatores ad pœnitentiam perducantur; sed illud auxilium variè operatur, pro varia hominum dispositione. Nam si is, pro quo Missa offertur, dispositus est ad contritionem, efficietur in illo vi noui auxilij contritio, quæ propriè donum pœnitentiæ est: & hoc est, quod dicunt Concilium Tridentinum, & S. Thomas supra citati; si verò non sit dispositus, efficietur in illo homine noua quædam dispositio, sed quæ sine suo frustrabitur, si ille ex arbitrij libertate vocationem Dei reiiciat. Itaque non est mirum, si peccatores non semper conuertantur, pro quibus Missæ sacrificium offertur, cum tamen sine dubio semper iuuentur. Adde, quòd non est necessarium, vt effectus sacrificij continuò existat: sed solum vt Deus auxilium, & gratiam det, quando ipsi opportunum videbitur. Nam etiam sacrificium crucis non continuò habuit suum effectum: & oratio S. Stephani, Pauli conuersionem impetrauit, sed futuram tempore à Deo determinato.

Quod autem attinet ad temporalia beneficia, multæ possunt esse causæ, cur non continuò obtineantur, licet infallibilis sit efficacia sacrificij. Nam vel ea Deus non largitur, quia

non esse vtilia ad salutem æternam intelligit, vel differt, oportuniore tempore illa concedat, vel deniq; indignis pro quibus sacrificium offertur, vt temporalia illa beneficia accipiant, & contrà dignissimi, qui seuerissimè castigentur. Nam etiã si sacrificium offeratur ad Deum placandum etiam indignis, tamen aliquando maiora sunt hominum demerita quam vt Deus vno, vel altero sacrificio placari possit: siquidem, vt diximus, finitus ac limitatus est Missæ valor.

CAPVT SEXTVM.

Sacrificium Missæ omnibus viuentibus prodest.

TERTIA sequitur quæstio, pro quibus sacrificium Missæ offerri debeat, aut possit: Sunt autem tria hominum genera, de quibus dubitari potest, vt offeratur. Alij enim adhuc viuunt, alij mortui sunt, alij viuunt, aut sunt membra corporis viua, aut mortua, aut modo, id est, aut sunt iusti, aut peccatores, sed fideles, aut nique impij, & infideles: eorum qui mortui sunt, alij in purgatorio, alij in cælo iam degunt, alij etiã apud inferos æternis supplicijs addicti sunt.

Et de iis quidem, qui viuunt intra Ecclesiam, & de iis qui sunt in gehenna, id est, de primis & vltimis, nulla controversia est. Nam pro iis omnibus, qui sunt intra Ecclesiam, iusti, siue peccatores sint, Catholici omnes docent, sacrificium offerri posse, immò etiam re ipsa quotidie offerri: dicimus enim in Canone, pro omnibus Orthodoxis, & Catholicis, & Apostolicæ fidei cultoribus nos offerre. Hæretici autem non habent peculiare, quod de hac re dicant.

Pro iis autem qui sunt in gehenna, certum est, sacrificium offerri non posse: neque id vlli aut hæretici, aut Catholici negant, nam damnatorum ad gehennam, & culpe, & poenitentia irremissibiles. Quare AVGVSTINVS ex professo docet, de origine animæ, cap. 9. & II. sacrificium offerri non potest defunctis paruulis sine Baptismo. & in Enchir. cap. 109. & dicit, nihil prodesse damnatis sacrificium, si pro eis offeratur. Sed de hac re plura diximus in 2. lib. de purgatorio, cap. vi.

De iis qui viuunt, & extra Ecclesiam sunt, facile res explicari potest. Nam IN PRIMIS constat eis saltem indirectè sacrificium prodesse, & pro eis etiam indirectè offerri potest.